

การชี้แจงแนวทางการระดมความเห็นกลุ่มย่อย
จากพลังความคิด...สู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์

อาคม เต็มพิทยาไพสิฐ

รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
28 พฤษภาคม 2552

ประเด็นการนำเสนอ

1.

กรอบแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์

2.

การขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของไทยในปัจจุบัน

3.

แนวทางการระดมความเห็นกลุ่มย่อย

4.

ผลที่คาดว่าจะได้รับการระดมความเห็นกลุ่มย่อย

นิยามและขอบเขตเศรษฐกิจสร้างสรรค์

“เศรษฐกิจสร้างสรรค์” คือ แนวคิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจบนพื้นฐานของการใช้องค์ความรู้ (Knowledge) การศึกษา (Education) การสร้างสรรค์งาน (Creativity) และการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual property) ที่เชื่อมโยงกับพื้นฐานทางวัฒนธรรม การสั่งสมความรู้ของสังคม และเทคโนโลยี/นวัตกรรมสมัยใหม่

ขอบเขตของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ในประเทศไทย

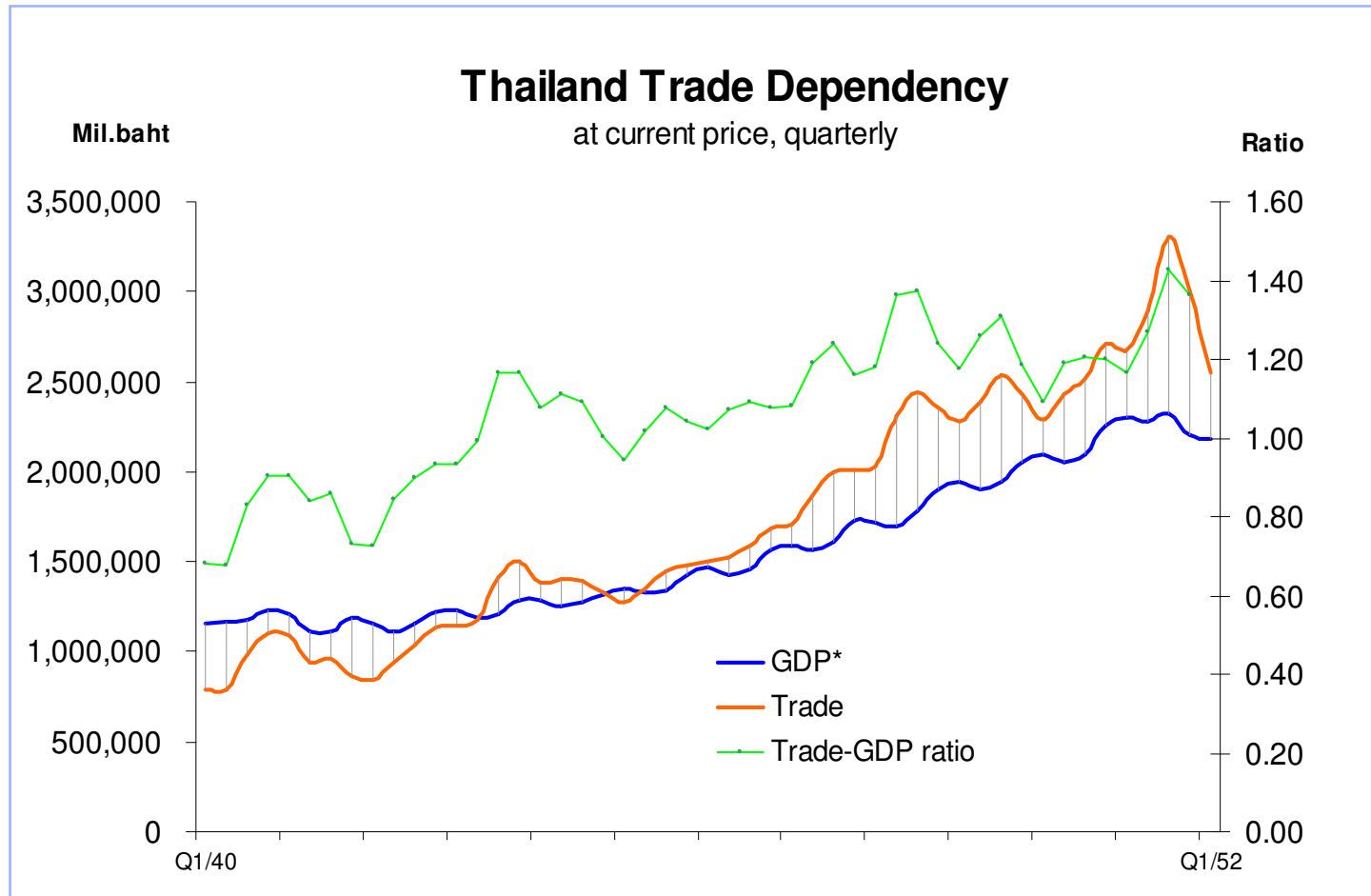

สศช. ได้จัดประเภทโดยยึดรูปแบบของ UNCTAD เป็นกรอบ และปรับเปลี่ยนเพิ่มเติมตามรูปแบบของ UNESCO แบ่งเป็น 4 กลุ่มหลัก และ 15 สาขาย่อย ประกอบไปด้วย มรดกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติ (Heritage or Cultural/biodiversity-based Heritage) ศิลปะ (Arts) สื่อ (Media) งานสร้างสรรค์และออกแบบ (Functional Creation) ซึ่งเป็นการกำหนดกรอบโดยกว้างเพื่อประโยชน์ในการวัดขนาดทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ของไทย และสะท้อนถึงความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจไทย

การจัดแบ่งประเภทของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ในรูปแบบต่างๆ

		DCMS	Symbolic Texts	Concentric Circles	WIPO	UNCTAD	UNESCO/ UIS	NESDB
1	การโฆษณา	X	X	X	X	X	X	X
2	สถาปัตยกรรม	X		X	X	X	X	X
3	การออกแบบ	X		X	X	X	X	X
4	แฟชั่น	X	X	X			X	X
5	ฟิล์ม และวิดีโอ	X	X	X	X	X	X	X
6	ฮาร์ดแวร์ (อุปกรณ์)	X	X		X		X	
7	บริการท่องเที่ยว			X		X	X	X
8	วรรณกรรม		X	X	X	X	X	X
9	ดนตรี	X	X	X	X	X	X	X
10	พิพิธภัณฑ์ ห้องแสดง ห้องสมุด			X	X		X	
11	การพิมพ์ สื่อสิ่งพิมพ์	X	X	X	X	X	X	X
12	ซอฟต์แวร์	X	X		X	X		X
13	กีฬา		X					
14	ศิลปะการแสดง (ละคร เวที และเต้นรำ)	X	X	X	X	X	X	X
15	การกระจายเสียง		X	X	X	X	X	X
16	วิดีโอเกมส์	X	X	X	X	X	X	X
17	ทัศนศิลป์การถ่ายภาพ และงานฝีมือ	X	X	X	X	X	X	X
18	อาหารไทย							X
19	การแพทย์แผนไทย							X

เศรษฐกิจไทยพึ่งพาการค้าระหว่างประเทศในสัดส่วนที่สูง

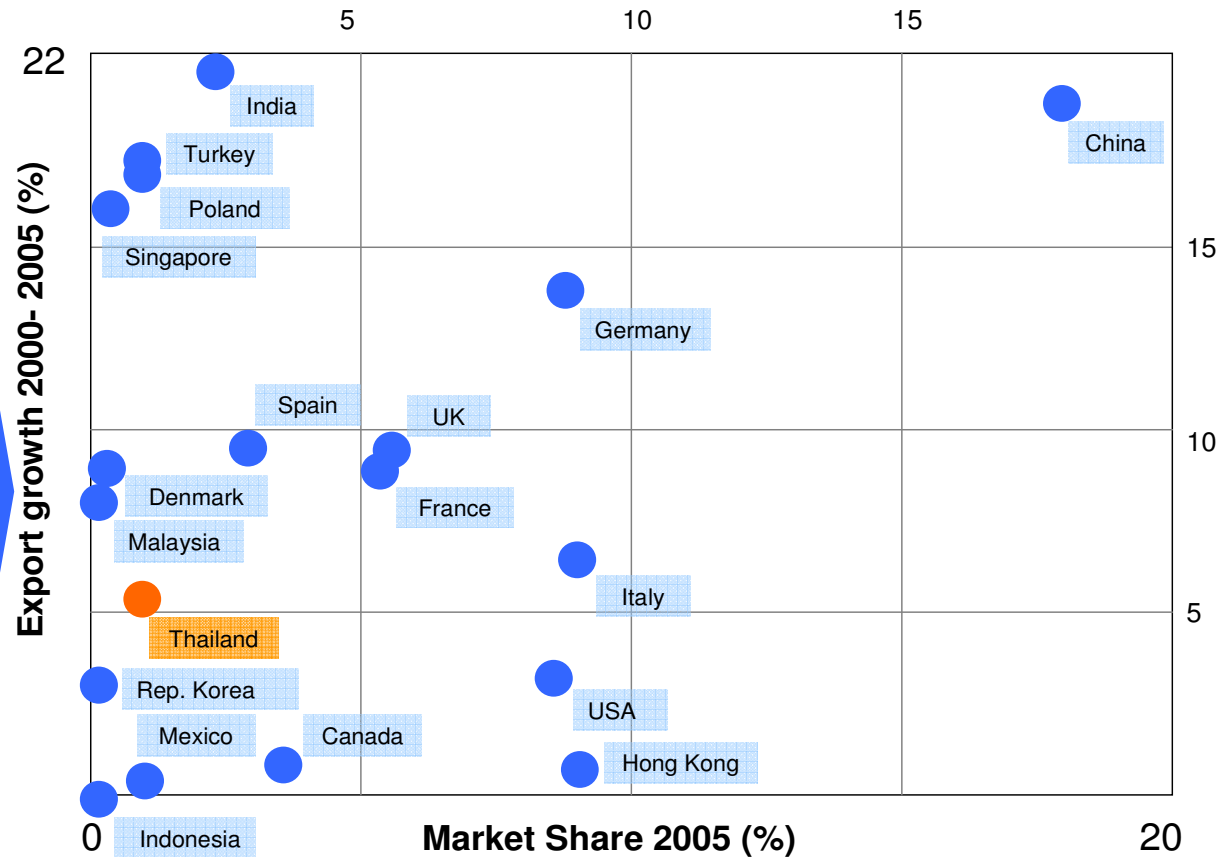
- ตลอดช่วงทศวรรษที่ผ่านมาการค้าระหว่างประเทศมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจไทยเป็นอย่างมาก โดยสัดส่วน **International trade per GDP** มีค่าระหว่าง **0.7 – 1.4**

การส่งออกสินค้าสร้างสรรค์ของไทยยังอยู่ในระยะเริ่มต้น

ประเทศพัฒนาแล้วครองสัดส่วนการค้าสินค้าเชิงสร้างสรรค์ถึงร้อยละ 80 ของโลก

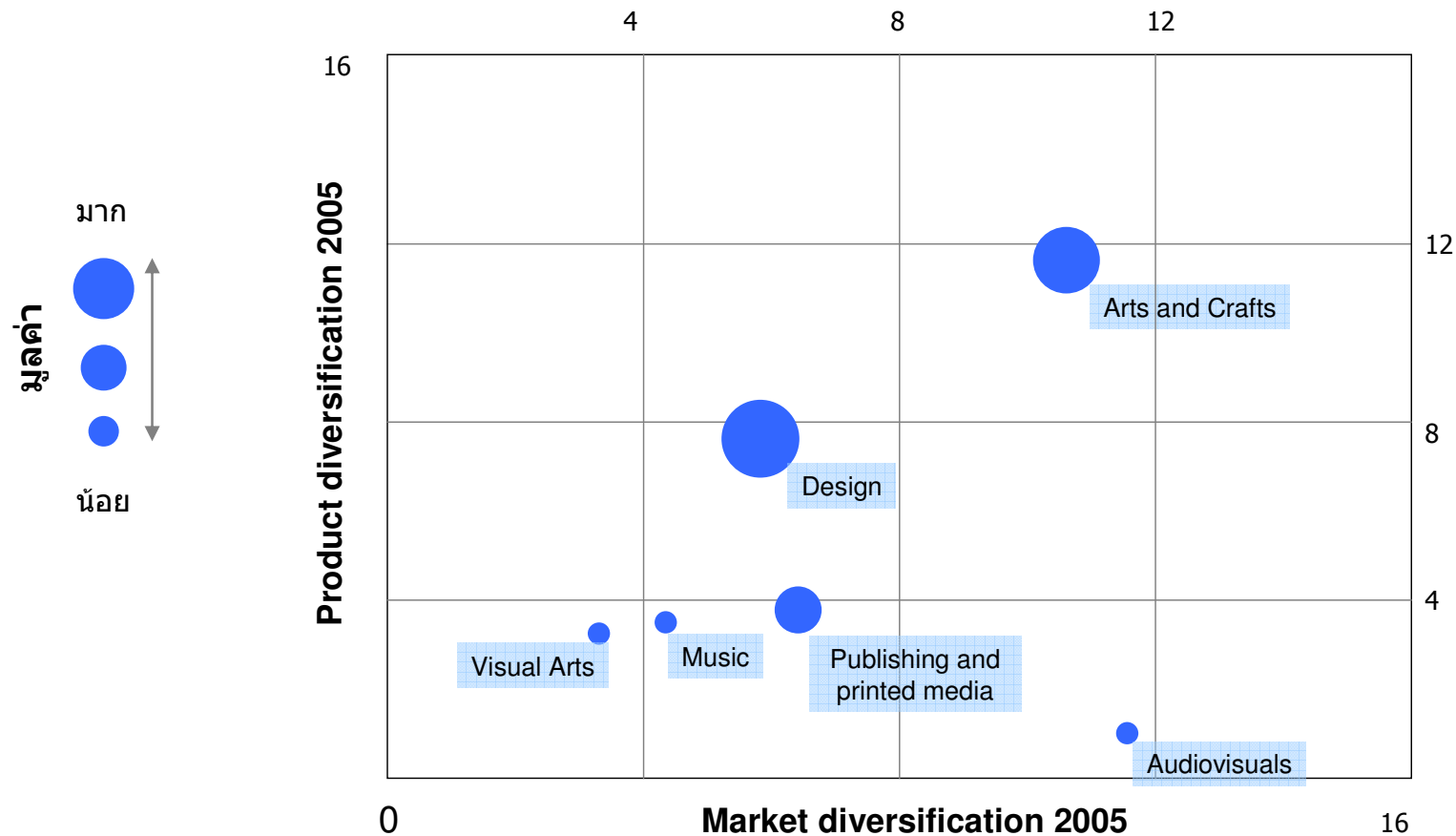
การส่งออกสินค้าและบริการเชิงสร้างสรรค์ของโลกมีมูลค่าประมาณ 445.2 พันล้านเหรียญสรอ. (2005) และมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 8.7 ต่อปี

การส่งออกสินค้าเชิงสร้างสรรค์ของไทยยังอยู่ในระดับต่ำ ทั้งในแง่ของส่วนแบ่งตลาดและอัตราการขยายตัว

ที่มา: สศช. โดยอ้างอิงข้อมูลบางส่วนจาก UNCTAD 2008

ลักษณะความหลากหลายของสินค้าเชิงสร้างสรรค์ของไทย

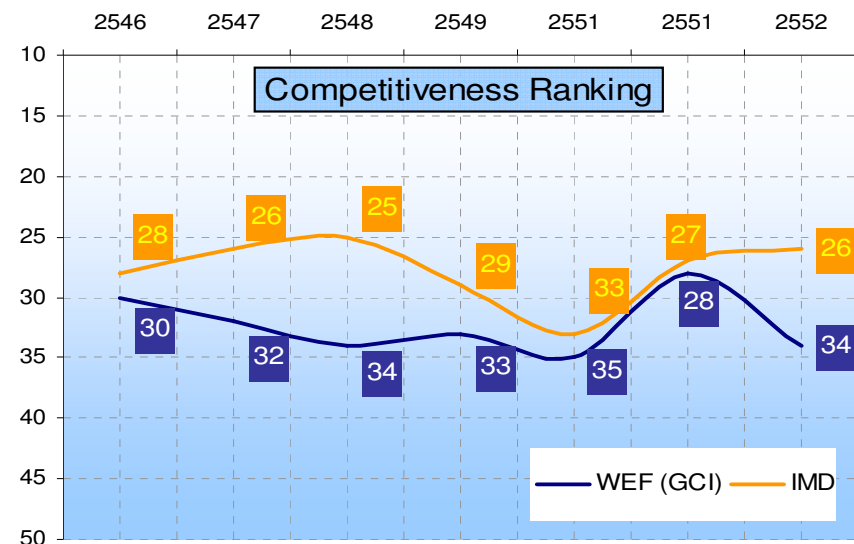
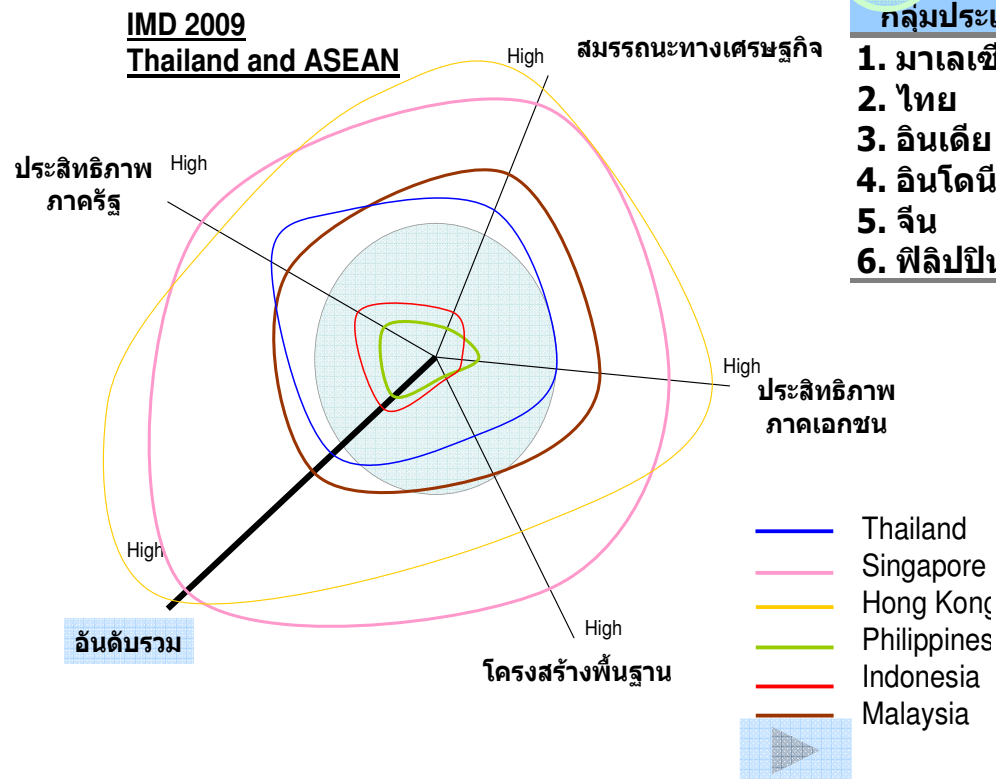
ที่มา: สศช. โดยอ้างอิงข้อมูลบางส่วนจาก UNCTAD 2008

- ความหลากหลายของของสินค้าในด้านตลาดและผลิตภัณฑ์บ่งชี้ความสามารถในการแข่งขัน
- สินค้าสร้างสรรค์ของไทยที่มีความหลากหลายสูงทั้งในด้านตลาดและตัวผลิตภัณฑ์ คืองานศิลปะและงานหัตถกรรมฝีมือ ในขณะที่สินค้าด้านออกแบบมีความหลากหลายด้านผลิตภัณฑ์ แต่ความหลากหลายด้านตลาดยังอยู่ในระดับต่ำ

ความสามารถในการแข่งขันของไทย 2552

WEF Global Competitiveness Index

กลุ่มประเทศในเอเชีย	2548-49	2549-50	2550-51	2551-52
1. มาเลเซีย	25	26	21	21
2. ไทย	33	35	28	34
3. อินเดีย	45	43	48	49
4. อินโดนีเซีย	69	50	54	54
5. จีน	48	54	34	30
6. ฟิลิปปินส์	73	71	71	70

IMD Competitiveness Index 2552

	ฮ่องกง	สิงคโปร์	ไทย	มาเลเซีย	อินโดนีเซีย	ฟิลิปปินส์
อันดับรวม	2	3	26	18	42	43
1. สมรรถนะเศรษฐกิจโดยรวม	3	8	14	9	41	51
2. ประสิทธิภาพของภาครัฐ	2	1	17	19	33	42
3. ประสิทธิภาพของภาคเอกชน	1	4	25	13	38	32
4. โครงสร้างพื้นฐาน	19	8	42	26	55	56

การพัฒนาประเทศในระยะต่อไป: ให้ความสำคัญต่อทุนวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น

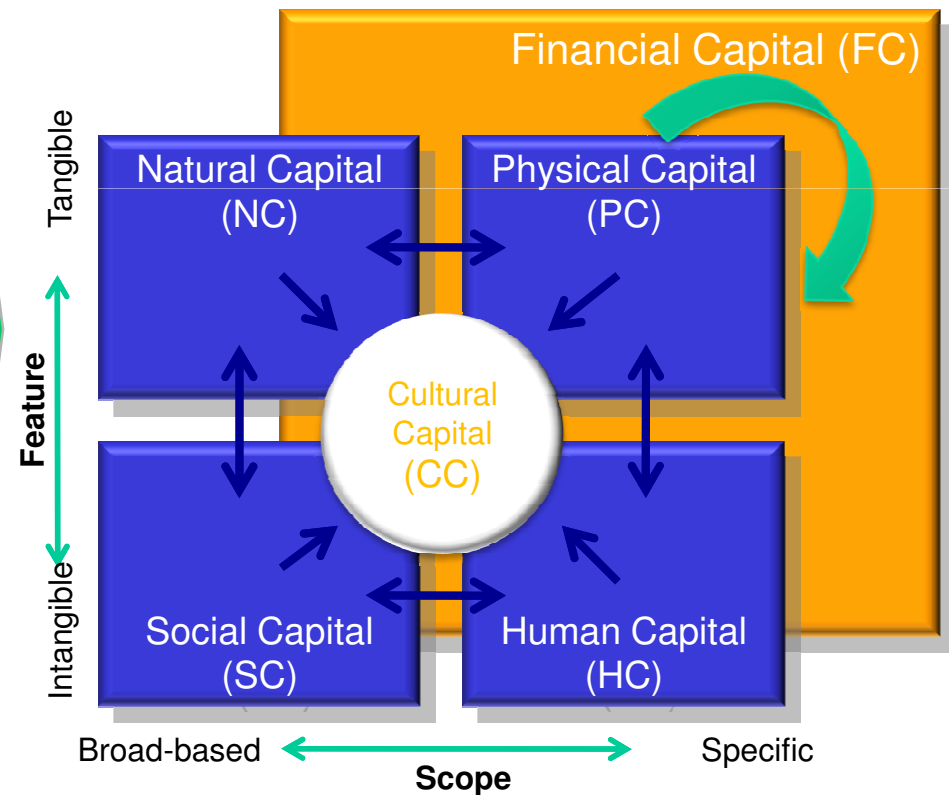
การวิเคราะห์ทุนของประเทศ ในช่วงแผนฯ 10

สร้างความสมดุลระหว่างทุน 3 ทุน คือ ทุนเศรษฐกิจ ทุนสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม เพื่อมุ่งสู่สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

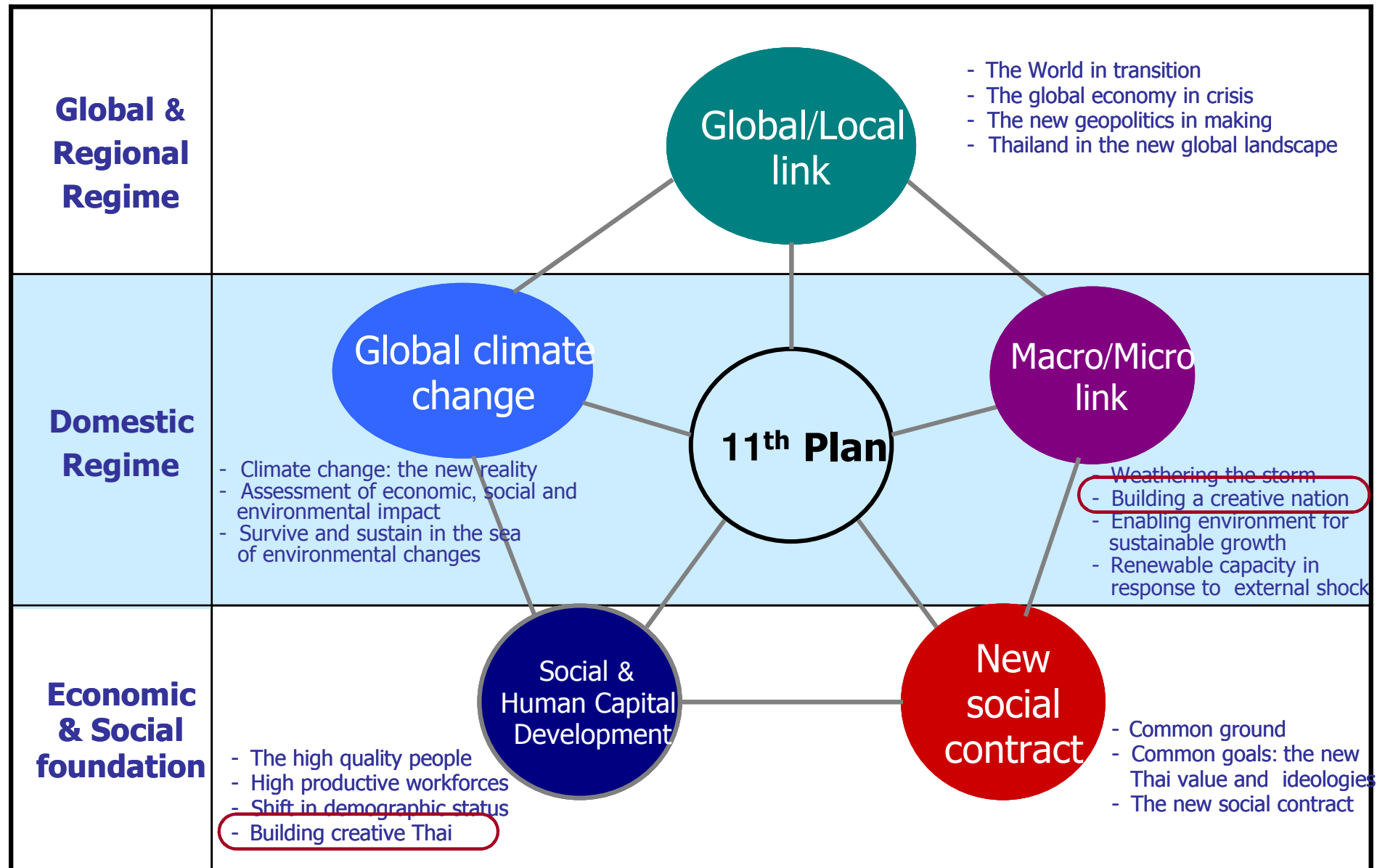

การวิเคราะห์ทุนของประเทศ ในระยะต่อไป (แผนฯ 11)

ความเชื่อมโยงระหว่างทุนทั้ง 6 ทุน คือ ทุนธรรมชาติ ทุนกายภาพ ทุนสังคม ทุนมนุษย์ ทุนการเงิน และทุนวัฒนธรรม

ประเด็นการศึกษาวิเคราะห์เพื่อสนับสนุนการจัดทำแผนฯ 11

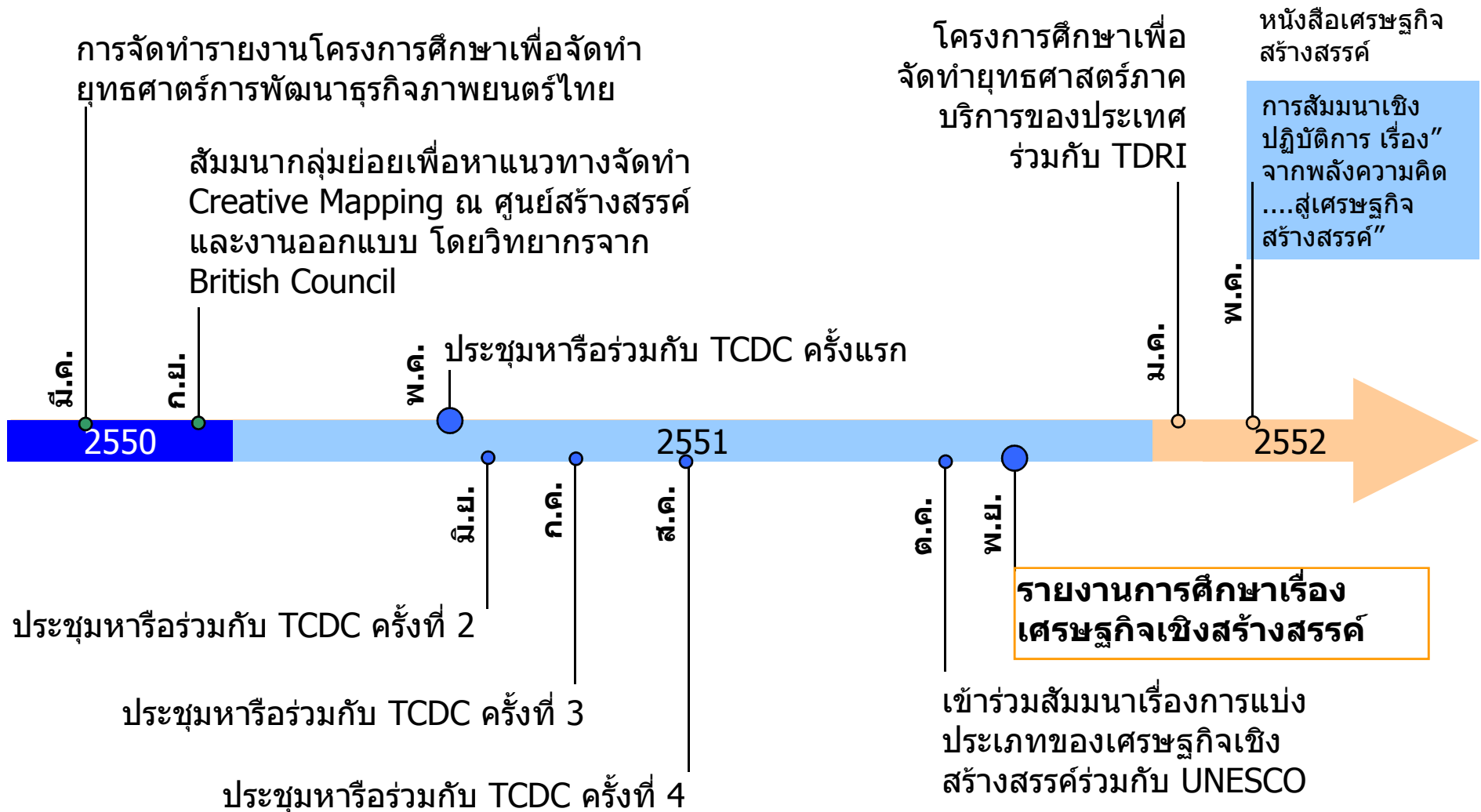
สถานะปัจจุบันของปัจจัยสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ไทย

ปัจจัยสนับสนุน	สถานะปัจจุบัน
1. โครงสร้างพื้นฐาน	เครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคมมีจำกัด มีราคาสูงและไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ สำหรับ Creative infrastructure เช่น นิคมอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ หรือศูนย์บริการธุรกิจแบบครบวงจรที่มีการจัดตั้งขึ้นมีเพียงไม่กี่แห่งสำหรับบางสาขาอุตสาหกรรมเท่านั้น
2. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	มีการพัฒนาแต่ยังขาดการบูรณาการและเชื่อมโยงให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และในบางสาขาขาดแคลนมาก เช่น IT
3. การเข้าถึงแหล่งทุน	มีช่องทางและทางเลือกในการเข้าถึงแหล่งทุนสำหรับผู้ประกอบการใหม่ๆ มากขึ้น แต่ยังไม่เพียงพอ และต้องได้รับการปรับปรุงและเพิ่มการสนับสนุนทั้งในลักษณะเงินทุนและเครื่องมือทางการเงินอื่นๆ ที่เป็นการส่งเสริมเฉพาะรายสาขาให้มากขึ้น
4. การตลาด	ที่ผ่านมาเน้นการสร้างมูลค่าการขายในระยะสั้น ในขณะที่ให้ความสำคัญในลำดับรองต่อการพัฒนาสินค้าในระยะยาวที่ยั่งยืน เช่น การสร้างตราและภาพลักษณ์สินค้า
5. การสร้างเครือข่าย	ส่วนใหญ่ยังเป็นการรวมตัวกันอย่างหลวมๆ และไม่เชื่อมโยงกันตลอดทั้งห่วงโซ่การผลิต
6. การวิจัยและพัฒนา	ขาดจำนวนนักวิจัย และการลงทุนด้านวิจัยและพัฒนาที่เพียงพอ เมื่อเทียบกับขนาดเศรษฐกิจของประเทศ และส่วนใหญ่ยังเป็นการดำเนินการในลักษณะแยกส่วนกันมากกว่าร่วมมือกัน
7. กฎหมายและระเบียบ	มีการพัฒนาไปมากในกฎหมายภายในประเทศ (ทั้งควบคุมและส่งเสริม) และกฎหมายที่เป็นความตกลงระหว่างประเทศ แต่ยังมีปัญหาในเรื่องของการบังคับใช้
8. ระบบฐานข้อมูลและการจัดเก็บ	ควรเร่งดำเนินการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับและได้มาตรฐานสากลเพื่อประโยชน์ในการกำหนดนโยบายและทิศทางการพัฒนา
9. กลไกการขับเคลื่อน	ส่วนใหญ่ขับเคลื่อนโดยภาครัฐ ในลักษณะแยกส่วน และขาดการบูรณาการ

ข้อสรุปประเด็นการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของไทย

ประเด็น	สาระสำคัญ
1. โอกาสของอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ของไทย	มีแนวโน้มที่จะเพิ่มความสำคัญมากขึ้น เนื่องจากกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก เช่น การก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุ การปรับเปลี่ยนรสนิยมและพฤติกรรมผู้บริโภคที่มีความต้องการสินค้าที่มีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น ประเทศไทยควรใช้โอกาสนี้ในการสร้างความได้เปรียบและความสามารถในการแข่งขันจากความหลากหลายและเอกลักษณ์ของความเป็นไทย
2. นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ของไทย	เริ่มมีความชัดเจนและมีการบูรณาการมากขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากนโยบายของรัฐบาลชุดปัจจุบันที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์อย่างเป็นรูปธรรม
3. ความชัดเจนของคำจำกัดความและขอบเขต	การกำหนดทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์นั้นต้องมีความชัดเจนในเรื่องของคำจำกัดความ ขอบเขตและประเภทของอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ ซึ่ง สศช. ได้สรุปความหมายและขอบเขตของเศรษฐกิจสร้างไว้อย่างชัดเจน เพื่อใช้เป็นกรอบในการพัฒนาต่อไป
4. โครงสร้างพื้นฐานและสภาพแวดล้อมภายในประเทศ	ยังไม่เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงสร้างพื้นฐานทางการสื่อสารและคมนาคม การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา การสนับสนุนเงินทุน การพัฒนาการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การพัฒนาการตลาดสมัยใหม่ให้ทันต่อคู่แข่งและการเปลี่ยนแปลงของโลก และการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ
5. การพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทย	ยังต้องได้รับการพัฒนาทักษะและองค์ความรู้ในการสร้างสรรค์สินค้าและบริการรูปแบบใหม่ให้มีจุดเด่น และสามารถต่อยอดด้วยความคิดและนวัตกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด และก้าวทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก
6. การจัดทำฐานข้อมูลและมีระบบการจัดเก็บข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ	ต้องมีการกำหนดมาตรฐาน และประยุกต์วิธีการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับและมีความน่าเชื่อถือเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการประเมิน ติดตามผล และกำหนดนโยบายการพัฒนาต่อไป

การดำเนินงานของ สศช. ในกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์

ประเด็นการนำเสนอ

1.

กรอบแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์

2.

การขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของไทยในปัจจุบัน

3.

แนวทางการระดมความเห็นกลุ่มย่อย

4.

ผลที่คาดว่าจะได้รับการระดมความเห็นกลุ่มย่อย

การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์: การดำเนินงานในปัจจุบัน

รัฐบาลชุดปัจจุบันโดยได้ระบุไว้ในคำแถลงนโยบาย ของคณะรัฐมนตรีต่อรัฐสภาในวันที่ 29 ธันวาคม 2551 ในหัวข้อ 4.2.3.1 ว่า "...ขยายฐานบริการในโครงสร้างการผลิตของประเทศ... และเชื่อมโยงธุรกิจภาคบริการ อุตสาหกรรม และเกษตรเข้าด้วยกันให้เป็นกลุ่มสินค้า เช่น ธุรกิจสุขภาพ อาหารและการท่องเที่ยว รวมทั้งสินค้าบริการที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยที่เชื่อมโยงกับเทคโนโลยีสมัยใหม่"

การเริ่มขับเคลื่อนพัฒนาศักยภาพเศรษฐกิจสร้างสรรค์ รัฐบาลได้ดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนาศักยภาพเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์โดยได้กำหนดให้เป็นแผนงานหนึ่งภายใต้แผนฟื้นฟูเศรษฐกิจระยะที่ 2 (Stimulus Package 2; SP2) โดยกรอบวงเงินของแผนงานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ 20,134.10 ล้านบาท จากวงเงินรวมของโครงการ SP2 ทั้งหมด 1.56 ล้านล้านบาท ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 7 เมษายน 2552

แผนงานพัฒนาศักยภาพเศรษฐกิจสร้างสรรค์ภายใต้ SP2

สาระสำคัญ

1. ครอบคลุมสาขาการพัฒนา 6 ด้าน คือ

1) มรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญา และความหลากหลายทางชีวภาพ
(Cultural & Biodiversity-based Heritage)

2) เอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรม (Arts and Cultural Performance)

3) งานช่างฝีมือ (Craftsmanship)

4) สื่อบันเทิงและซอฟต์แวร์ (Media Entertainment and Software)

5) การออกแบบ และสินค้าเชิงสร้างสรรค์ (Design and Creative Products)

6) ข้ามเคลื่อนและสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์

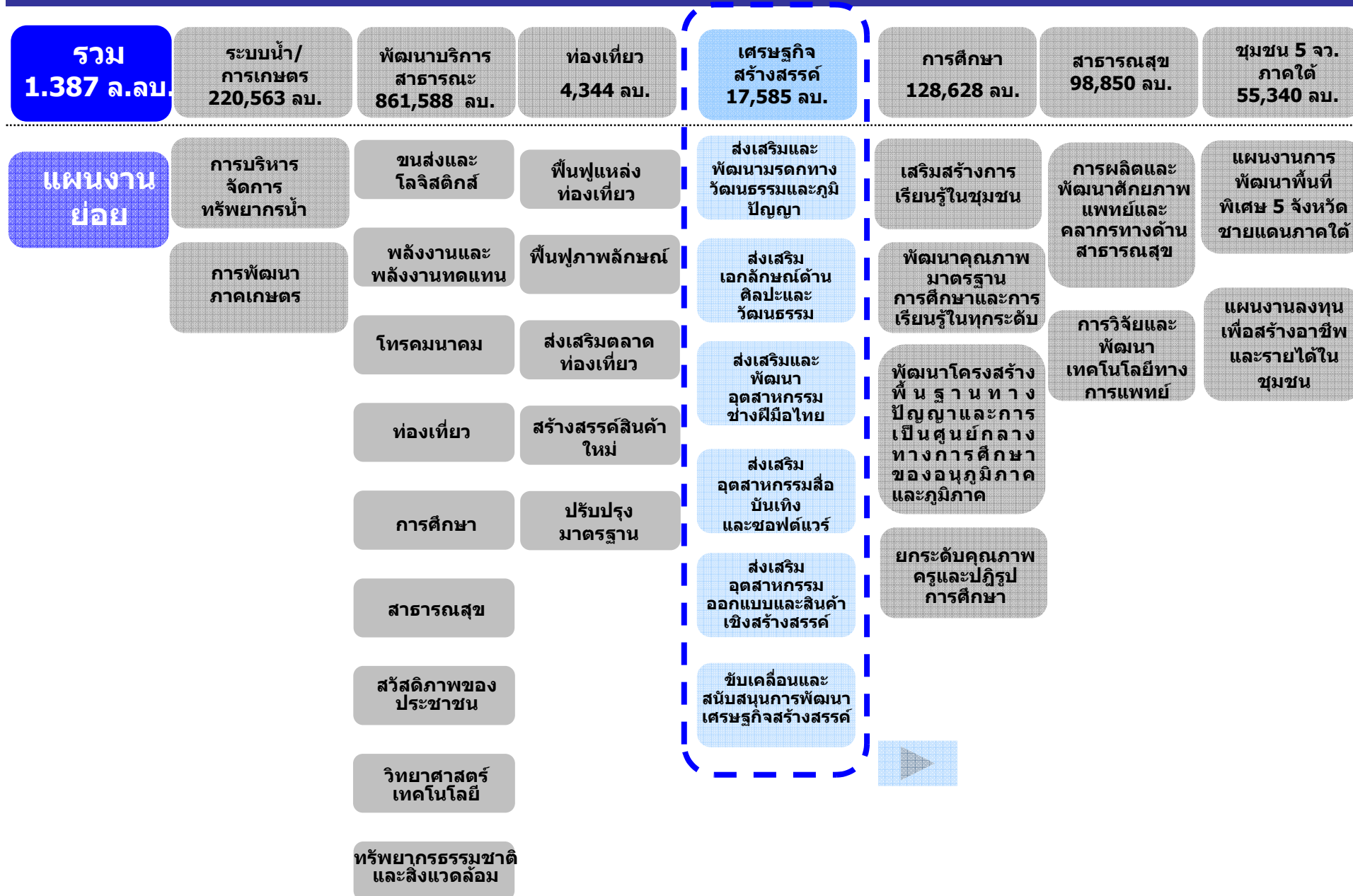
แผนงานพัฒนาศักยภาพเศรษฐกิจสร้างสรรค์ภายใต้ SP2

สาระสำคัญ

2. ลักษณะของโครงการภายใต้แผนงานฯ ที่คาดหวัง มีดังนี้

- ❑ เป็นโครงการที่สามารถกระตุ้นให้เกิดการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศโดยใช้ทุนทางวัฒนธรรม ผสมผสานกับองค์ความรู้ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ อย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นแหล่งที่มาของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในสัดส่วนที่สูงขึ้น
- ❑ สามารถพัฒนาความรู้และทักษะของบุคลากรเพื่อส่งเสริมกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นองค์ประกอบของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์
- ❑ มีการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ที่สนับสนุนและเอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์อย่างเป็นรูปธรรม
- ❑ ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของสินค้าและบริการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ เพื่อให้มีคุณภาพและมาตรฐานตรงตามความต้องการของผู้บริโภคและตลาดภายในและต่างประเทศ
- ❑ สร้างความตระหนักให้เกิดขึ้นกับประชาชน โดยให้เห็นถึงความสำคัญของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ โดยเฉพาะการใช้ทุนทางวัฒนธรรมเพื่อสร้างคุณค่าของสินค้า และชุมชนต่างๆ

แผนงานกระตุ้นเศรษฐกิจระยะที่ 2 (2553-2555)

การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์: การดำเนินงานในระยะต่อไป

- ✓ **การสร้างความตระหนักและสร้างโอกาสให้กับผู้ประกอบการ** การพัฒนาผู้ประกอบการให้สามารถต่อยอดด้วยความคิดและนวัตกรรม โดยการสร้างความได้เปรียบจากความหลากหลายและเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมและความเป็นไทย เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด และก้าวทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก เช่น การปรับเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การปรับเปลี่ยนรสนิยมและพฤติกรรมผู้บริโภค เป็นต้น
- ✓ **การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสภาพแวดล้อมภายในประเทศ** เพื่อให้เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เช่น ด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านการสื่อสารและคมนาคม การส่งเสริมการลงทุน ด้านการวิจัยและพัฒนา การจัดหาแหล่งเงินทุน การพัฒนาการศึกษา การพัฒนาการตลาด และการบังคับใช้กฎหมายโดยเฉพาะกฎหมายด้านทรัพย์สินทางปัญญาที่มีอยู่ให้ได้ผลและมีประสิทธิภาพ
- ✓ **การบูรณาการการดำเนินงานของหน่วยงาน** ควรมีแนวทางการดำเนินงานโดยการจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และจัดทำแผนที่นำทางการพัฒนา (Roadmap) สำหรับการดำเนินงานขับเคลื่อนพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างมีบูรณาการในระยะต่อไป
- ✓ **การศึกษาวิจัยและพัฒนาเชิงลึกในสาขาเศรษฐกิจสร้างสรรค์และทุนวัฒนธรรม** โดยทำการศึกษาเพื่อสร้างองค์ความรู้ที่จำเป็นในการขับเคลื่อนการพัฒนา และจัดทำฐานข้อมูลและมีระบบการจัดเก็บข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ โดยมีการกำหนดมาตรฐานขอบเขตของอุตสาหกรรมและบริการเชิงสร้างสรรค์ให้ชัดเจน และวิธีการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับและมีความน่าเชื่อถือเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการประเมิน ติดตามผล และกำหนดนโยบายการพัฒนาต่อไปด้วย

ประเด็นการนำเสนอ

1.

กรอบแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์

2.

การขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของไทยในปัจจุบัน

3.

แนวทางการระดมความเห็นกลุ่มย่อย

4.

ผลที่คาดว่าจะได้รับการระดมความเห็นกลุ่มย่อย

วัตถุประสงค์ของการสัมมนา

1. เพื่อชี้แจงและให้ข้อมูลกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนได้รับทราบถึงสถานะปัจจุบันและทิศทางของการดำเนินงานพัฒนาศักยภาพเศรษฐกิจโครงสร้างของรัฐบาล

2. เพื่อระดมความคิดเห็นกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ทั้งในด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูล ประสบการณ์ และข้อคิดเห็นในเชิงลึกในระดับสาขา/ประเภทอุตสาหกรรมและบริการ* สร้างสรรค์ที่มีศักยภาพของประเทศ ไทย และนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ต่อไป

3. เพื่อนำข้อมูลและข้อคิดเห็นซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการจัดทำแผนที่นำทาง (Roadmap) ของการขับเคลื่อนการพัฒนาศักยภาพเศรษฐกิจโครงสร้างของไทยตลอดห่วงโซ่การผลิตและห่วงโซ่มูลค่า (Supply chain & Value chain) รวมทั้งจัดทำแผนงานและโครงการด้านเศรษฐกิจโครงสร้างภายใต้แผนฟื้นฟูเศรษฐกิจระยะที่ 2

*การสัมมนาแบ่งเป็น 3 กลุ่มย่อยตามประเภทสินค้าและบริการสร้างสรรค์

การแบ่งกลุ่มย่อยของการสัมมนา

กลุ่มที่ 1 "วัฒนธรรมสร้างค่า ภูมิปัญญาสร้างไทย"

- มรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญา
- เอกลักษณ์ด้านศิลปะและวัฒนธรรม

ประธาน: คุณสมชาย เสียงหลาย รองปลัดกระทรวงวัฒนธรรม

กลุ่มที่ 2 "ออกแบบนำคุณค่า พัฒนางานฝีมือไทย"

- อุตสาหกรรมช่างฝีมือไทย
- สินค้าเชิงสร้างสรรค์
- การออกแบบ

ประธาน: คุณดวงฤทธิ์ บุนนาค กรรมการสภาพาสถาปนิก
และกรรมการผู้จัดการบริษัทดวงฤทธิ์ บุนนาค

กลุ่มที่ 3 "พสานสื่อ สาระและบันเทิง เบิกทางเศรษฐกิจใหม่"

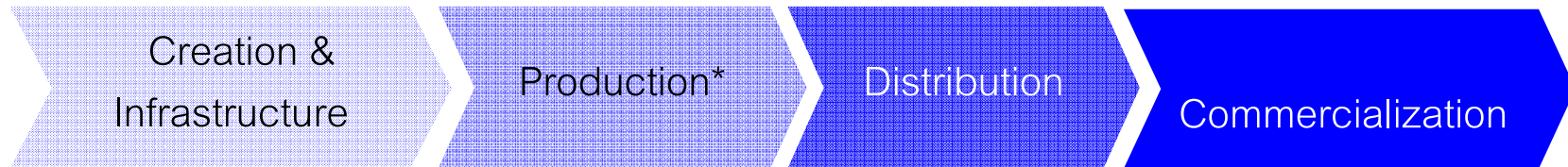
- อุตสาหกรรมสื่อบันเทิง
- ซอฟต์แวร์

ประธาน: ดร.รุ่งเรือง ลิ้มชูปฏิภาณ ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรม
ซอฟต์แวร์แห่งชาติ

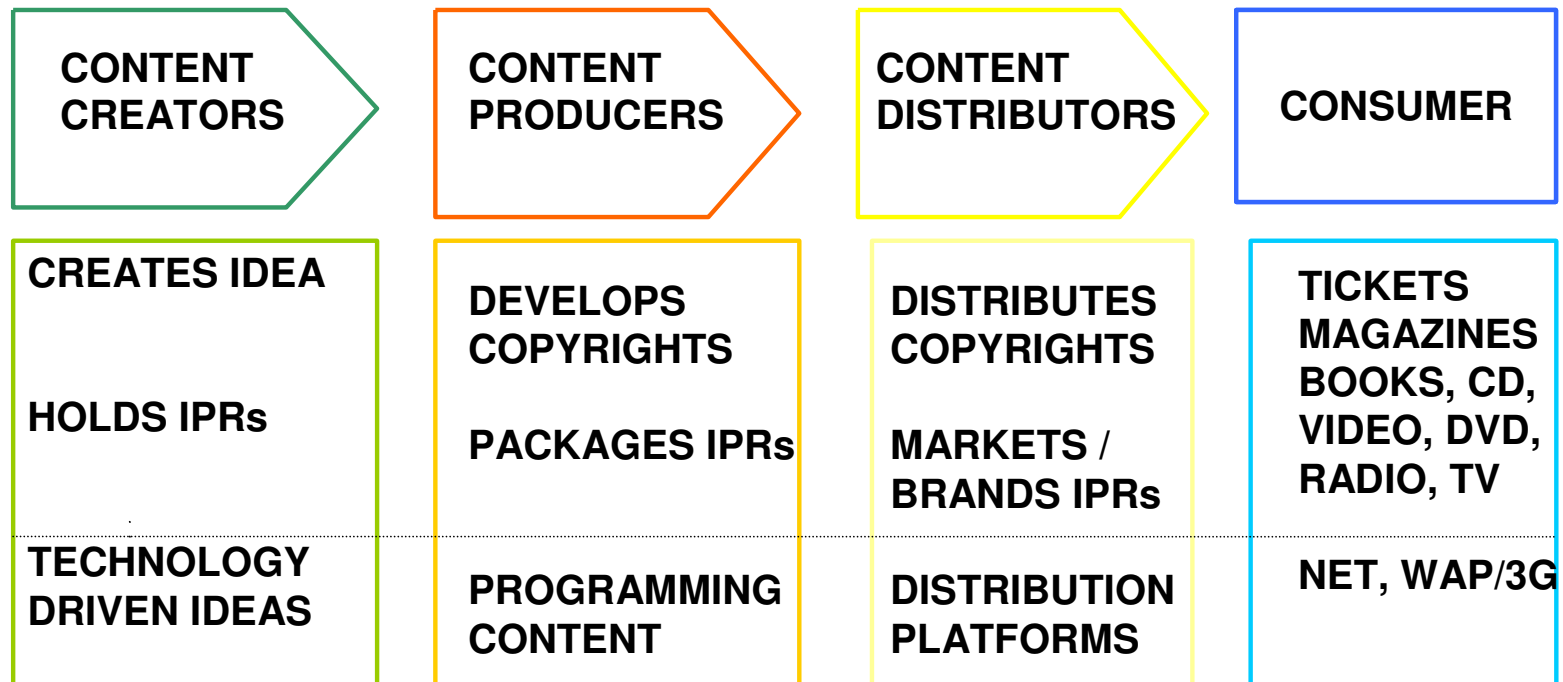
Supply Chain & Value Chain: เครื่องมือที่ใช้ในการระดมความเห็น

ลักษณะทั่วไปของห่วงโซ่การผลิตและห่วงโซ่คุณค่าในอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

ห่วงโซ่การผลิต

ห่วงโซ่คุณค่า

หมายเหตุ : * การผลิตหมายถึงการพัฒนาชิ้นใหม่ หรือปรับ/ต่อยอดผลิตภัณฑ์จากต่างประเทศ

ประเด็นคำถามหลักในการระดมความเห็นกลุ่มย่อย สำหรับอุตสาหกรรม/บริการสร้างสรรค์แต่ละประเภท

1. สถานะภาพของอุตสาหกรรม/บริการสร้างสรรค์

2. โอกาสของอุตสาหกรรม/บริการสร้างสรรค์

3. ปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรม/บริการสร้างสรรค์

4. ปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาอุตสาหกรรม/บริการสร้างสรรค์

5. แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรม/บริการสร้างสรรค์

**6. โครงการ/กิจกรรมสำคัญที่จำเป็นต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม
และบริการสร้างสรรค์**

7. บทบาทของภาครัฐและเอกชนที่เหมาะสม

8. แนวทางการพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน

ประเด็นการนำเสนอ

1. กรอบแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์
2. การขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของไทยในปัจจุบัน
3. แนวทางการระดมความเห็นกลุ่มย่อย
4. ผลที่คาดว่าจะได้รับการระดมความเห็นกลุ่มย่อย

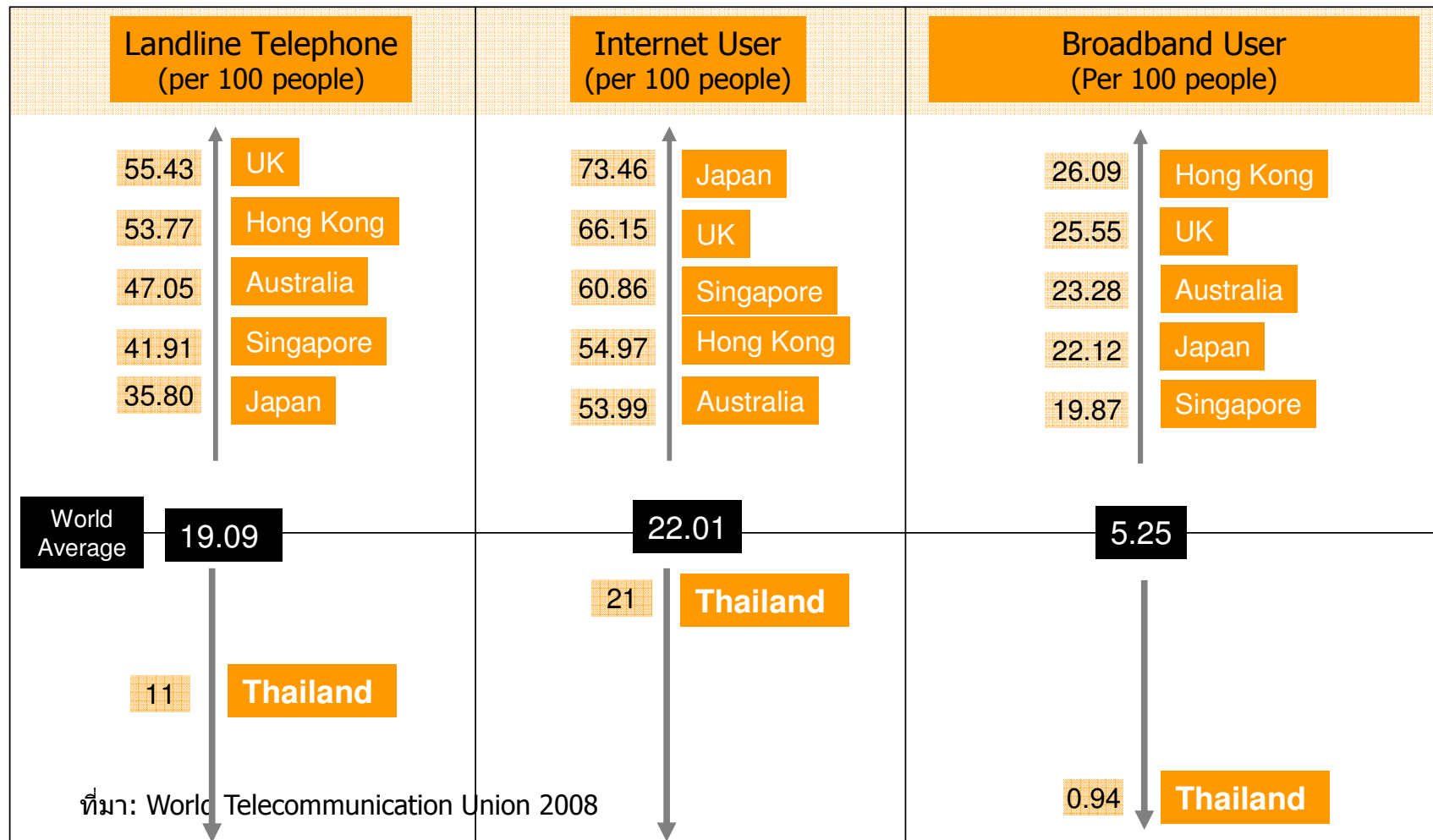
ผลที่คาดว่าจะได้รับการระดมความเห็น

- 1. ประเด็นการพัฒนาและข้อเสนอแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของไทยในระดับรายสาขา/ประเภทอุตสาหกรรมและบริการสร้างสรรค์**
- 2. บทบาทและแนวทางความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างบูรณาการ**
- 3. เครือข่ายความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์**
- 4. ข้อเสนอแนะต่อการจัดทำโครงการ/กิจกรรมสำคัญที่ควรเร่งดำเนินการภายใต้ SP2 (2553-2555) และในระยะยาว**

Thank You

Links

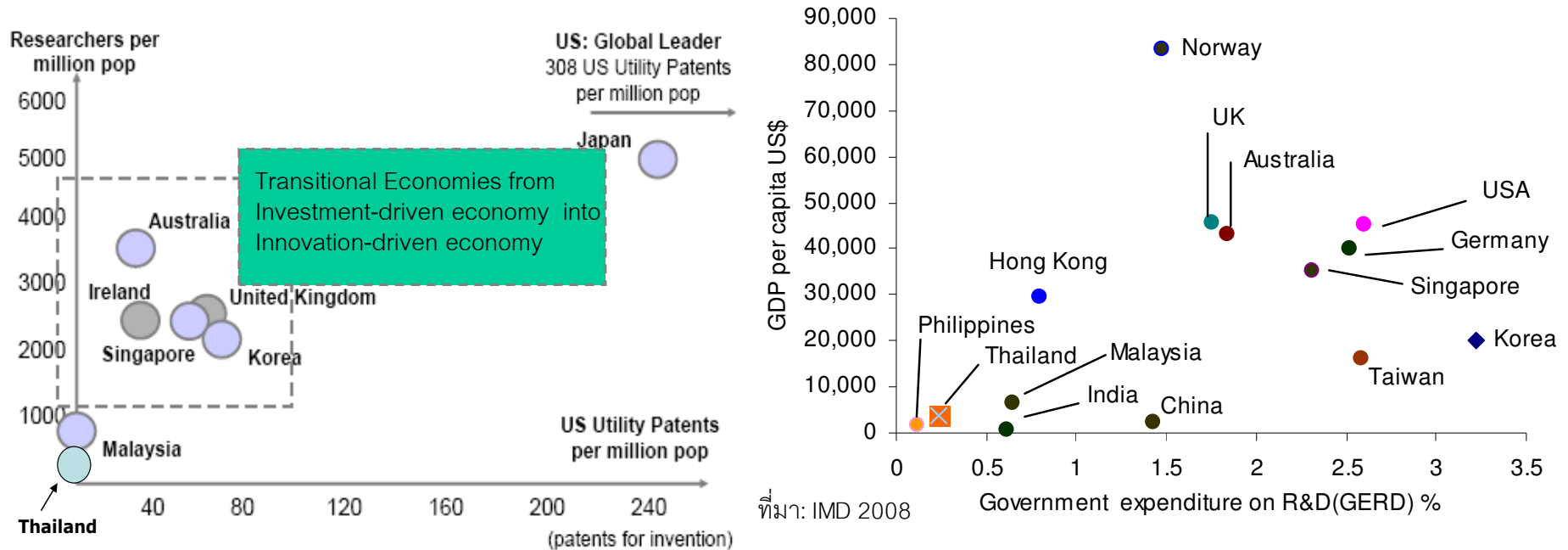
โครงสร้างพื้นฐานด้านการสื่อสารและโทรคมนาคม

Source: World Telecommunication Union 2008

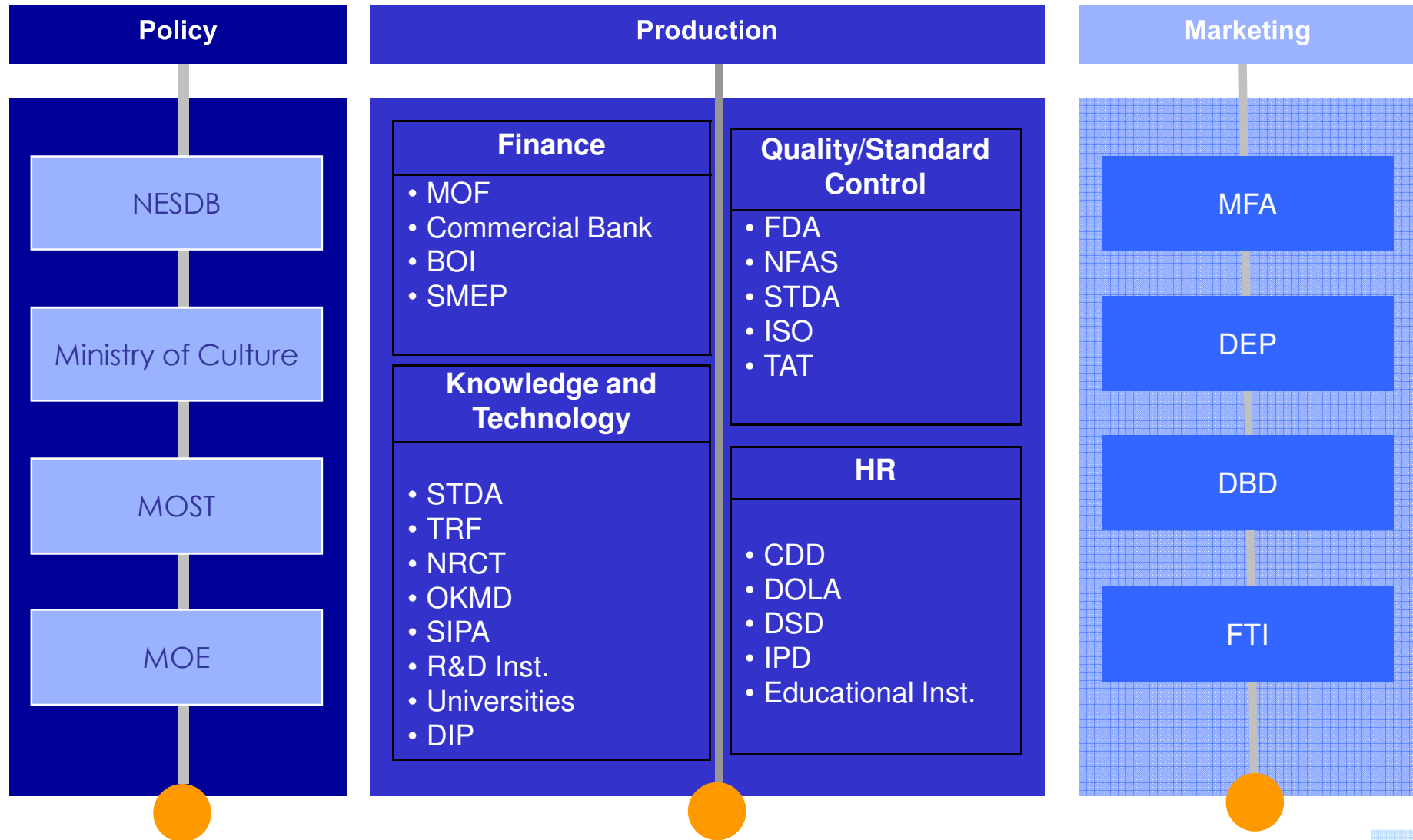
- โครงสร้างพื้นฐานด้านการสื่อสารและโทรคมนาคมของไทยยังอยู่ในระดับต่ำ และต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของโลก

การวิจัยและพัฒนาในประเทศไทย

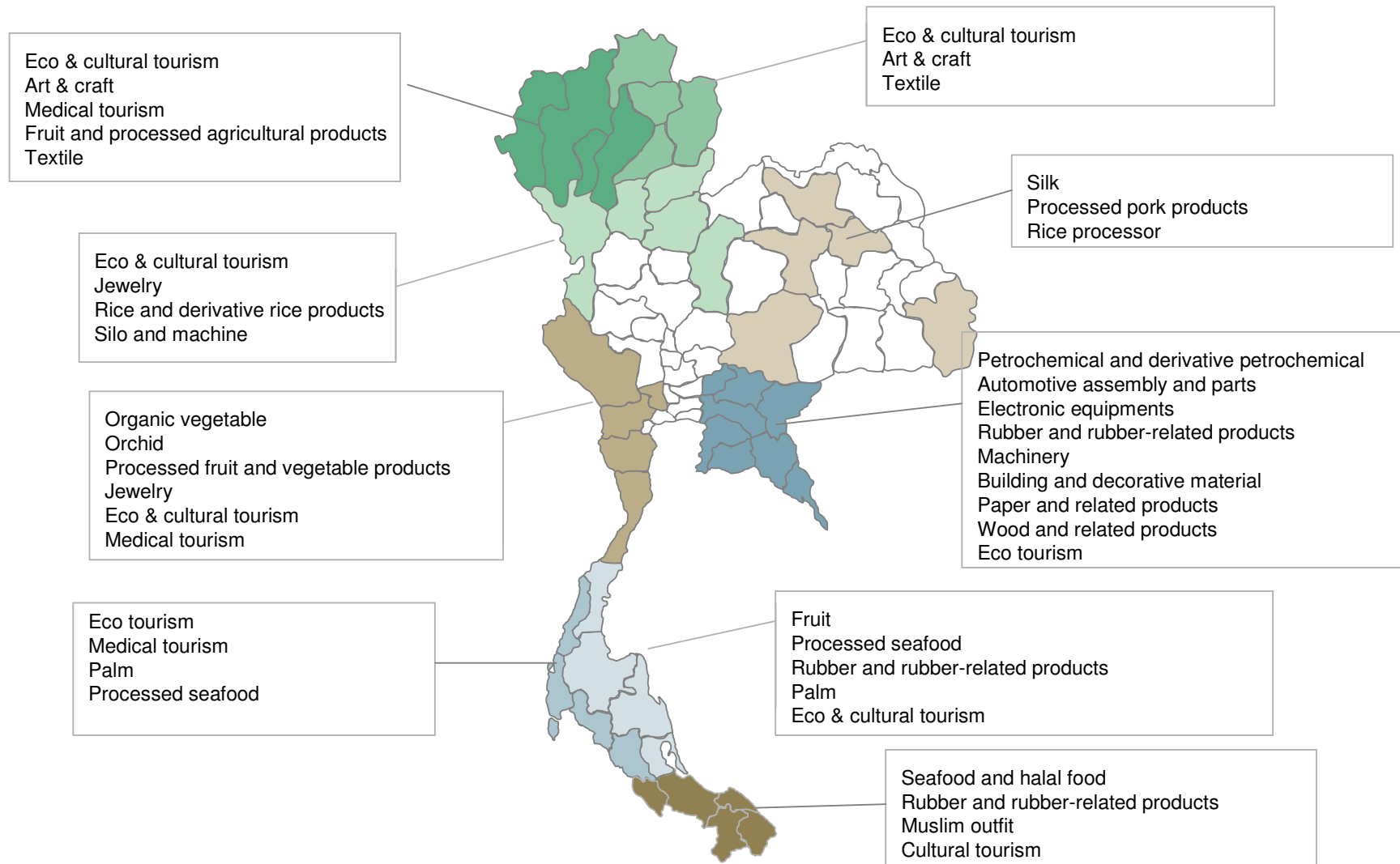

- เศรษฐกิจไทยเป็นเศรษฐกิจที่ต้องพึ่งพาการลงทุนเป็นหลัก (investment-driven economy, factor-driven economy).
- การวิจัยและพัฒนาของไทยยังอยู่ในระยะเริ่มต้น
- การลงทุนด้านวิจัยและพัฒนาของไทยยังอยู่ในระดับต่ำ

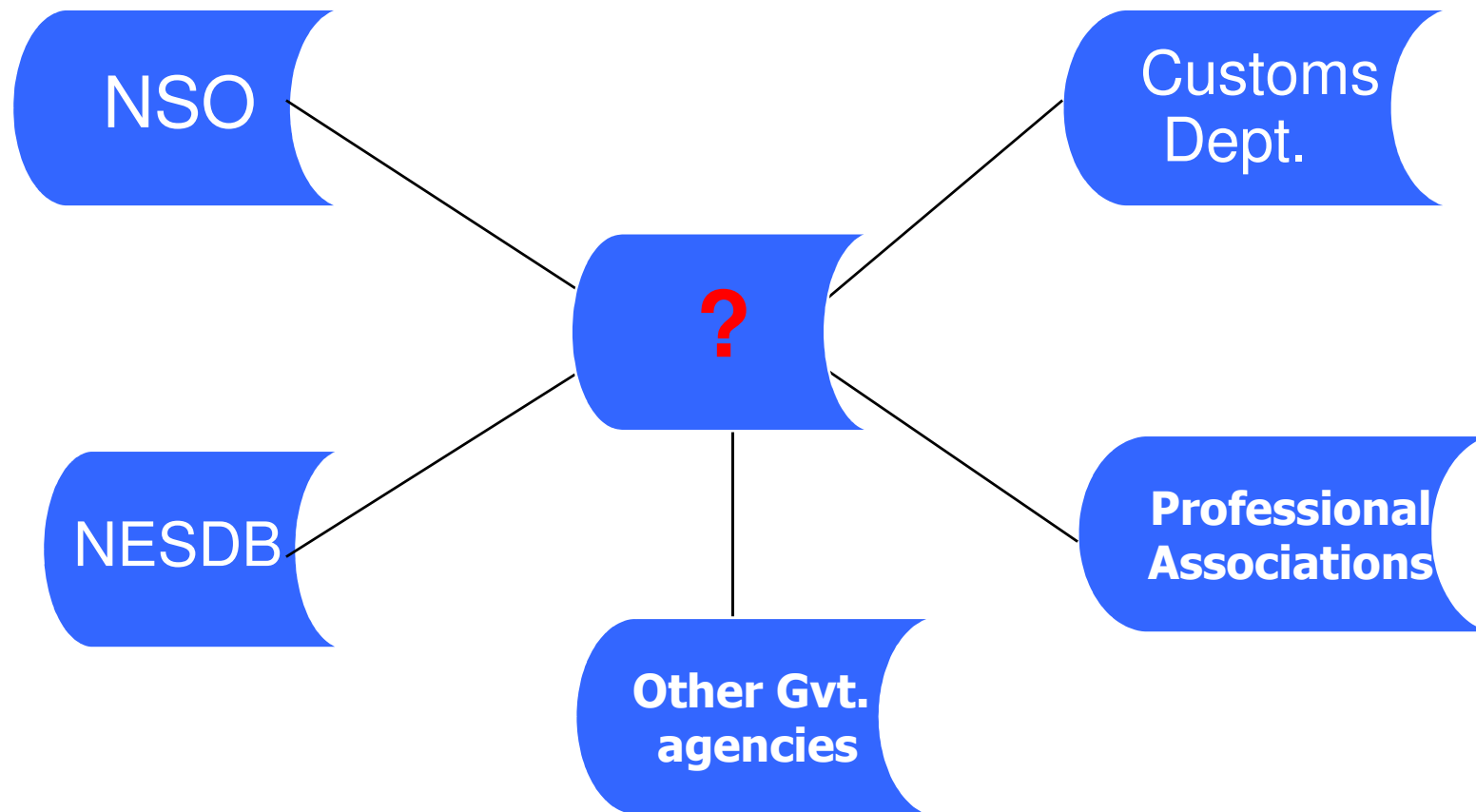
โครงสร้างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์

คลัสเตอร์ที่มีศักยภาพ

โครงสร้างหน่วยงานที่เก็บข้อมูลด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในปัจจุบันของไทย

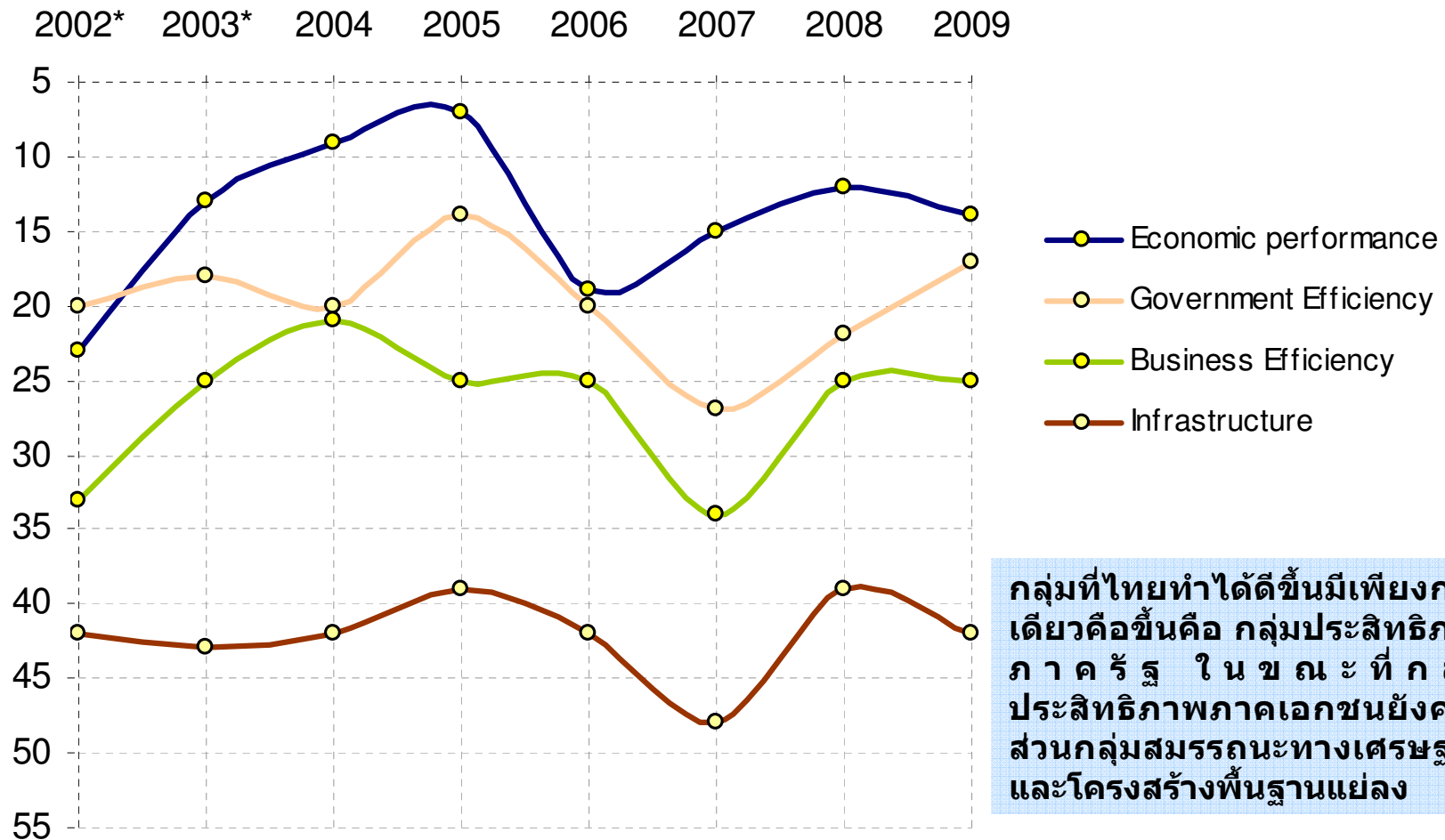
Back Up

ความสามารถในการแข่งขันของไทย WEF perspective 2009

ประเทศไทย	2548-49	2549-50	2550-51	2551-52
จำนวนประเทศ	117	125	131	134
Global Competitiveness Index (GCI)	33	35	28	34
1. Basic Requirements	34	38	40	43
1.1 Institutions	40	40	47	57
1.2 Infrastructure	37	38	27	29
1.3 Microeconomic	11	28	30	41
1.4 Health and Primary Education	85	84	63	58
2. Efficiency Enhancers	41	43	29	36
2.1 Higher Education and Training	43	42	44	51
2.2 Market Efficiency	29	31	-	-
a. Goods Market Efficiency	-	-	34	46
b. Labour Market Efficiency	-	-	11	13
c. Market Size	-	-	17	21
2.3 Technology Readiness	49	48	45	66
3. Innovation Factors	38	36	39	46
3.1 Business Sophistication	39	40	40	46
3.2 Innovation	38	33	36	54

ความสามารถในการแข่งขันของไทยจากการจัดอันดับของ WEF พบว่า อันดับความสามารถของไทยด้อยลงทุกกลุ่มปัจจัยหลัก และเกือบทุกกลุ่มปัจจัยย่อย คงมีเพียงกลุ่มปัจจัยย่อยด้านสุขภาพและการศึกษาขั้นประถมเท่านั้นที่ปรับตัวดีขึ้น

ความสามารถในการแข่งขันของไทย IMD perspective 2009

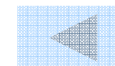

ที่มา : สศช. โดยใช้ข้อมูลจาก IMD World Competitiveness Yearbook 2009

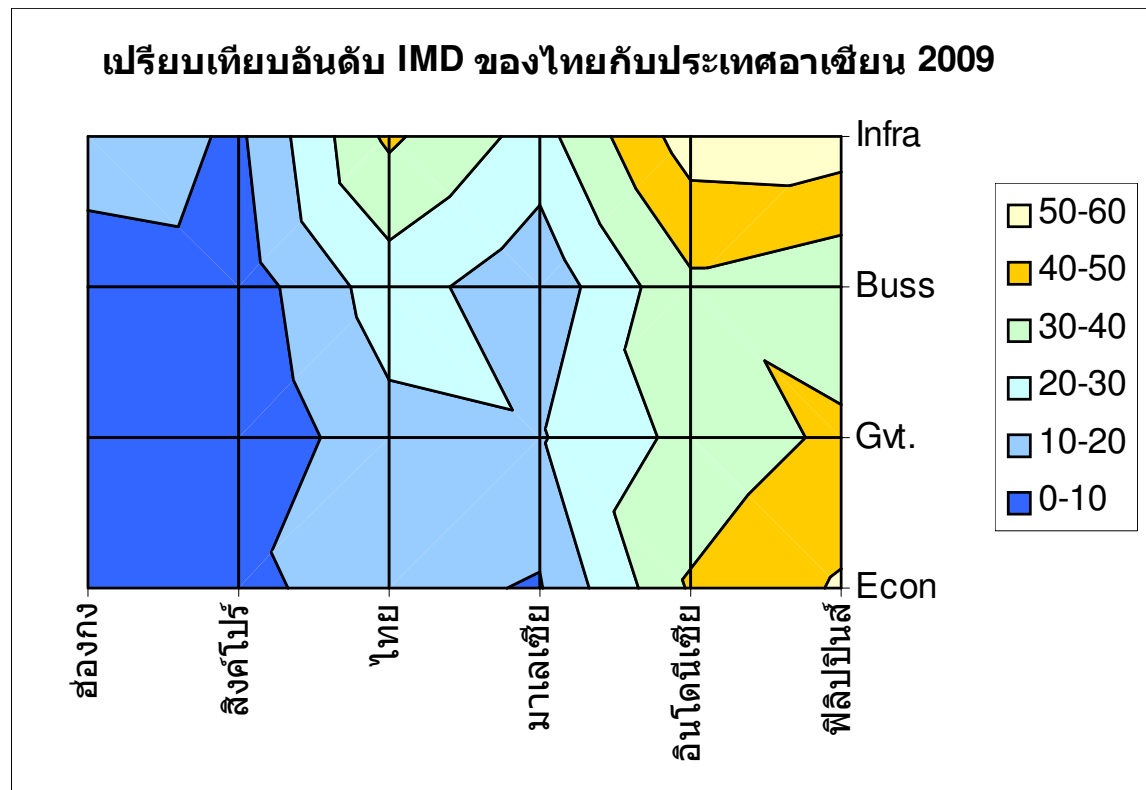
ความสามารถในการแข่งขันของไทย IMD perspective 2009

	2546*	2547	2548	2549	2550	2551	2552	Malaysia 08	Malaysia 09	TH-MY08	TH-MY09
จำนวนประเทศ	59	60	60	61	55	55	57	55	57		
อันดับรวม	28	26	25	29	33	27	26	19	18	-8	-8
1. สมรรถนะเศรษฐกิจโดยรวม	13	9	7	19	15	12	14	8	9	-4	-5
1.1 เศรษฐกิจในประเทศ	16	26	44	55	47	48	48	34	29	-14	-19
1.2 การค้าระหว่างประเทศ	4	18	18	15	13	21	16	5	8	-16	-8
1.3 การลงทุนระหว่างประเทศ	19	53	45	47	45	47	46	37	32	-10	-14
1.4 การจ้างงาน	2	3	2	6	6	4	4	21	23	17	19
1.5 ระดับราคา	4	4	7	9	6	4	5	2	6	-2	1
2. ประสิทธิภาพของภาครัฐ	18	20	14	20	27	22	17	19	19	-3	2
2.1 ฐานการคลัง	7	33	18	21	16	29	20	27	24	-2	4
2.2 นโยบายการคลัง	3	9	2	4	6	5	8	10	10	5	2
2.3 กรอบการบริหารด้านสถาบัน	5	13	11	25	45	40	26	13	16	-27	-10
2.4 กฎหมายด้านธุรกิจ	10	29	27	33	37	29	29	30	33	1	4
2.5 กรอบการบริหารด้านสังคม	8	27	30	39	40	36	26	41	40	5	14
3. ประสิทธิภาพของภาคเอกชน	25	21	25	25	34	25	25	14	13	-11	-12
3.1 ผลผลิตภาพและประสิทธิภาพ	20	48	56	48	48	48	50	29	26	-19	-24
3.2 ตลาดแรงงาน	4	5	5	6	7	3	7	7	6	4	-1
3.3 การเงิน	13	36	46	41	44	31	22	21	15	-10	-7
3.4 การบริหารจัดการ	8	24	27	26	35	19	15	4	11	-15	-4
3.5 ทัศนคติและค่านิยม	11	12	16	20	30	20	19	9	13	-11	-6
4. โครงสร้างพื้นฐาน	43	42	39	42	48	39	42	25	26	-14	-16
4.1 สาธารณูปโภคพื้นฐาน	14	41	38	38	35	29	29	26	22	-3	-7
4.2 โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี	20	45	45	48	48	43	36	18	17	-25	-19
4.3 โครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์	26	55	56	53	49	37	40	28	33		
4.4 สุขภาพและสิ่งแวดล้อม	18	48	46	48	48	47	50	35	38	-9	-7
4.5 การศึกษา	21	48	46	48	46	43	47	30	30	-12	-12
										-13	-17

ที่มา : สศช. โดยใช้ข้อมูลจาก IMD World Competitiveness Yearbook 2009

การเปรียบเทียบอันดับ IMD ของไทยกับประเทศอาเซียน

การจัดแบ่งประเภทของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ในรูปแบบต่างๆ

สหราชอาณาจักร	ออสเตรเลีย	ฮ่องกง	ไทย
1.โฆษณา 2.สถาปัตยกรรม 3. งานออกแบบ 4. ศิลปะการแสดง 5. ภาพยนตร์และวีดีโอ 6. ศิลปะและวัตถุโบราณ 7. หัตถกรรม 8. ดนตรี 9. แฟชั่น 10.คอมพิวเตอร์และวิดีโอเกมส์ 11.ซอฟต์แวร์ 12.โทรทัศน์และวิทยุ 13.สิ่งพิมพ์	1. โฆษณา 2. สถาปัตยกรรม 3. งานออกแบบ 4. ศิลปะการแสดง 5. ภาพยนตร์ 6. การเจรจาซื้อขายงานศิลปะ ของ เก่าและงานหัตถกรรม 7. ดนตรี 8. ดิจิทัลเอ็นเตอร์เทนเมนต์ 9. การบริการทางเทคโนโลยี สารสนเทศ 10.วิทยุโทรทัศน์ 11. สิ่งพิมพ์	1. โฆษณา 2. สถาปัตยกรรม และบริการ ทางวิศวกรรม 3. งานออกแบบ 4. ดนตรี และศิลปะการแสดง 5. ภาพยนตร์ และ วีดิทัศน์ 6. การตลาดของเก่า 7. เครื่องเคลือบ 8. สื่อบันทึกภาพ และเสียง 9. ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ 10. โทรทัศน์ และวิทยุ 11 . การพิมพ์ 12. ศิลปิน องค์กรทางการ ศึกษา และวัฒนธรรม	1. ธุรกิจโฆษณา 2. สถาปัตยกรรม 3. งานออกแบบ 4. ศิลปะการแสดง 5. ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ 6. หัตถศิลป์ 7. งานฝีมือและหัตถกรรม 8. ดนตรี 9. แฟชั่น 10. ซอฟต์แวร์ 11. การกระจายเสียง 12. ธุรกิจการพิมพ์ 13. การท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม 14. การแพทย์แผนไทย 15. อาหารไทย

โครงการด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในแผนงานกระตุ้นเศรษฐกิจระยะที่ 2

ชื่อโครงการ	กระทรวง	หน่วยงาน	กลุ่ม
1 โครงการสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น	ทส	สพภ./ทส.	1
2 โครงการส่งเสริมการเรียนรู้และการสนับสนุนการใช้ประโยชน์ทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาชุมชนและท้องถิ่นเพื่อสร้างสรรค์มูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน	ทส	สพภ./ทส.	1
3 โครงการสารานุกรมภูมิปัญญาท้องถิ่นไทยจำนวน 6 เรื่อง ดังนี้ 1) ภูมิปัญญาข้าวไทย 2) ภูมิปัญญาผ้าไทย 3) ภูมิปัญญาหัตถกรรมไทย 4) ภูมิปัญญาแพทย์แผนไทย 5) ภูมิปัญญาอาหารไทย 6) ภูมิปัญญาดนตรีไทย	ทส	สพภ./ทส.	1
4 โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนประเภทอาหารสู่มาตรฐานสากล	วท	สวทช./ วท.	1
5 โครงการวิจัยพัฒนาด้านนวัตกรรมอาหาร	วท	สวทช./ วท.	1
6 โครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูมรดกโลกอยุธยาในสภาวะเร่งด่วน	วธ	กรมศิลปากร/วธ.	1
7 โครงการฟื้นฟูเมืองกำแพงเมืองสุโขทัย	วธ	กรมศิลปากร/วธ.	1
8 โครงการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างโบราณสถานอุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร อ.เมือง จ.กำแพงเพชร	วธ	กรมศิลปากร/วธ.	1
9 โครงการศูนย์สาธิตและแสดงผลผลิตภัณฑการแพทย์แผนไทยและสมุนไพร (เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทย)	สธ	สถาบันการแพทย์แผนไทย/สธ.	1
10 โครงการเสริมสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจแก่ผลิตภัณฑ์อัตลักษณ์ท้องถิ่นด้วยมาตรฐาน	สธ	อย./สธ.	1
11 โครงการพัฒนาภูมิปัญญาพื้นบ้านเพื่อต่อยอดธุรกิจ SMEs	อก	สปป.(สพว.)/ อก.	2
12 โครงการยกระดับอุตสาหกรรมสิ่งทอด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีเส้นใยประดิษฐ์ผสม	วท	สวทช./ วท.	2
13 โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทออย่างครบวงจร	อก	สถาบันพัฒนา	2
14 โครงการศูนย์บริการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์	อก	สสว./อก.	2
15 โครงการ Digital Media Asia 2010	ทก	SIPA/ทก.	3
16 โครงการเพิ่มมูลค่าอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ด้วยโอเพนซอร์ส	วท	สวทช./ วท.	3
17 โครงการพัฒนาผู้ประกอบการในอุตสาหกรรม Digital Content	อก	สสว./อก.	3
18 โครงการ Creative City	นร	สปร./นร.	x
19 โครงการส่งเสริมผู้ประกอบการด้านเศรษฐกิจความคิดสร้างสรรค์	นร	สปร./นร.	x
20 โครงการส่งเสริมองค์ความรู้ด้านเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์	นร	สปร./นร.	x

หมายเหตุ: กลุ่ม 1 (มรดกทางวัฒนธรรม/ความหลากหลายทางชีวภาพ และภูมิปัญญา,เอกลักษณ์ด้านศิลปะและวัฒนธรรม))

กลุ่ม 2 (ช่างฝีมือไทย, สินค้าเชิงสร้างสรรค์ และการออกแบบ)

กลุ่ม 3 (สื่อบันเทิง และซอฟต์แวร์) กลุ่ม x (สร้างองค์ความรู้ และงานสนับสนุนอื่นๆ)

สรุปผลการกลั่นกรองโครงการของคณะกรรมการกลั่นกรองฯ

หน่วย : ล้านบาท

สาขา	มติ ค.ร.ม. 7 เม.ย. 52	มติดคณะรัฐมนตรี 6 พ.ค. 52				+/-
		ประเภทที่ 1	ประเภทที่ 2	ประเภทที่ 3	รวม	
1. แผนงานปรับปรุงระบบกระจายน้ำ และการเกษตรฯ	230,645	222,477	7,224	8,814	238,515	7,871
2. แผนงานโครงสร้างพื้นฐาน	967,134	546,816	165,904	124,921	837,642	-129,492
2.1 ขนส่ง / Logistic	676,251	335,893	164,285	71,344	571,523	-104,728
2.2 พลังงาน / พลังงานทดแทน	212,893	156,621	-	49,184	205,805	-7,088
2.3 สื่อสาร	28,254	24,811	-	-	24,811	-3,443
2.4 โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว	10,237	5,638	-	4,393	10,031	-206
2.5 โครงสร้างพื้นฐานด้านการศึกษา	83,269	74,659	9,346	-	84,006	737
2.6 โครงสร้างพื้นฐานด้านการสาธารณสุข	89,614	87,793	549	616	88,958	-656
2.7 ด้านสวัสดิภาพของประชาชน	15,154	8,482	-	-	8,482	-6,672
2.8 ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	11,900	11,202	928	-	12,130	230
2.9 โครงสร้างพื้นฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	12,445	4,169	691	-	4,860	-7,584
3. การพัฒนาการท่องเที่ยว	6,637	3,939	620	3,947	8,506	1,870
4. เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์	20,134	3,818	13,768	-	17,585	-2,549
5. การพัฒนาทางการศึกษา	60,145	53,969	-	-	53,969	-6,176
6. การพัฒนาสาธารณสุข	9,290	10,441	-	-	10,441	1,151
7. การลงทุนในระดับชุมชน	100,000	59,761	31,600	348	91,708	-8,292
รวม	1,566,867	1,063,673	229,011	138,646	1,431,330	-135,537

แผนงานกระตุ้นเศรษฐกิจระยะที่ 2 (2010-2012)

Sector	Approved (Mil.Baht)
1. Irrigation and water system for Agriculture	220,563
2. Logistics	597,077
3. Energy / Alternative energy	205,805
4. Communication	24,811
5. Tourism Infrastructure	10,032
6. Education Infrastructure/ HRM	128,628
7. Public Health Infrastructure /HRM	98,850
8. Public Welfare	8,492
9. S&T Infrastructure	11,202
10. Environment and Natural Resources Infrastructure	4,169
11. Tourism Development	4,344
12. Creative Economy Development	17,585
13. Community Development in 5 southernmost border provinces	55,340
Total	1,386,898

ประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2552

	ข้อมูลจริง			ประมาณการปี 2552	
	2549	2550	2551	23 ก.พ.52	25 พ.ค.52
GDP (ณ ราคาประจำปี, พันล้านบาท)	7,841.3	8,493.3	9,105.0	9,012.8	8,831.8
อัตราเพิ่มของ GDP (ณ ราคาคงที่ %)	5.2	4.9	2.6	(-1.0) – (0.0)	(-3.5) – (-2.5)
การลงทุนรวม (ณ ราคาคงที่ %)	3.9	1.3	1.1	-0.4	-6.2
- ภาคเอกชน	4.1	0.6	3.2	-3.0	-9.7
- ภาครัฐ	3.3	3.4	-4.8	8.0	5.0
การบริโภครวม (ณ ราคาคงที่ %)	2.9	2.7	2.2	3.1	2.0
- ภาคเอกชน	3.0	1.6	2.5	2.2	0.4
- ภาครัฐ	2.4	9.2	0.5	8.3	11.3
มูลค่าการส่งออกสินค้า (การขยายตัว %)	17.0	17.3	16.8	-13.1	-15.0
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (การขยายตัว %)	7.9	9.1	26.4	-14.0	-19.6
ดุลการค้า (Bill. USD)	1.0	11.6	0.2	1.8	8.3
ดุลบัญชีเดินสะพัด (Bill. USD)	2.3	14.0	-0.2	2.3	9.3
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	1.0	6.1	-0.1	0.9	3.7
เงินเฟ้อ (%)	4.7	2.3	5.5	(-0.5 – 0.5)	(-0.5 – 0.5)